

slutningen om, at vi skulle gå i krig i Irak, da den oprindelig blev truffet, med al ønskelig tydelighed viser, at udenrigspolitik er for vigtigt et anliggende at overlade til et flertal bestående af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det er en historisk betragtning, men det har jo virkningen for fremtiden. Man skal ikke negligere den historiske betydning af den slags beslutninger.

I dag er Danmark jo i samme situation som en række andre lande, som også var imod krigsudbruddet, men som også som opfølgning på FN's vedtagelser bidrager til forsøg på at stabilisere udviklingen i Irak. Så meget om det.

Med hensyn til Falluja: Jeg mener, at beslutningen om at bryde ind i Falluja, som man gjorde det militært, igen viser en overdreven tro på, at man med militære midler kan skabe grundlag for en demokratisk udvikling.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det sidste er jeg fuldstændig enig i. Det viser sig jo også, at man ikke har rensset Falluja. Mange af problemerne i Falluja er jo ved at genopstå nu, og store dele af byen kan amerikanerne ikke komme i, så det har jo været en total katastrofe med det angreb, som Kofi Annan advarede bl.a. den danske regering om. Men der blev ikke lyttet.

Hr. Helveg Petersen taler om historien, der har betydning for fremtiden. Jeg vil i den sammenhæng sige, at nu står vi jo over for et valg, og der skal sammensættes et Folketing, der bl.a. skal tage stilling til, om de danske tropper skal blive i Irak, og der synes jeg, at vælgerne må have krav på at få klar besked fra de forskellige politiske partier.

Vi ved, at regeringen vil plædere for fortsat tilstedeværelse i Irak. Hvad er Det Radikale Venstres bud? Vil De Radikale gå til valg på at få de danske soldater trukket hjem, eller vil man gå til valg på, at de danske soldater skal blive der? Så kan man godt bruge formuleringen, »så længe der er uro«, altså dvs. uendeligt.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Som jeg sagde i mit indlæg, opfatter vi valgene den 30. januar som et meget skarpt hjørne i udviklingen i Irak. En ny regering vil komme til efter disse valg, og en ny regering må så tilrettelægge sit arbejde og definere sit eget forhold

også til de tropper, der er i Irak på et FN-mandat.

Hvordan det falder ud, er jeg i dag ikke i stand til at vurdere. Det vil Det Radikale Venstre meget nøje vurdere i løbet af de kommende måneder, og ud fra det må vi så drage en konklusion om, hvorledes vor holdning skal være til fortsat tilstedeværelse. Men meget sandsynligt må vi regne med, at en ny regering vil begynde med at sætte en dato for fremmede troppers tilstedeværelse. Det er i hvert fald en almindelig forventning i den amerikanske debat, hvor man nu også er begyndt for alvor at diskutere en amerikansk tilbagetrækning.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, hr. Niels Helveg Petersen holdt en langt mere afbalanceret tale end dem, der i øvrigt står bag vedtagelsen. Bl.a. pegede hr. Niels Helveg Petersen på, at måske kan der ikke afholdes valg i alle provinser, måske er det i helt op til fire af provinserne, hvor det ikke kan lade sig gøre. Jeg tror, at hr. Niels Helveg Petersen anvendte udtrykket: Vi håber det bedste, men vi frygter det værste. Jeg tror, at hr. Niels Helveg Petersen ligeledes pegede på, at valget ikke er afslutningen på ufreden, desværre. Tværtimod kan et illegitimt valg måske være starten på noget, der er endnu værre end det, vi ser i øjeblikket.

Derfor vil jeg spørge: Hvis de tre forudsætninger, som hr. Niels Helveg Petersen selv nævnte, holder stik – at valget ikke kan afholdes alle steder, at det bliver værre, og at valget ikke er afslutningen på ufreden – hvad vil Det Radikale Venstres holdning så være til en forlængelse af en dansk militær tilstedeværelse?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror under ingen omstændigheder, at situationen bliver værre. Den regering, der er i øjeblikket, er midlertidig og er jo en udpeget regering, ikke en regering, der har noget grundlag i en valghandling, den henter ikke nogen legitimitet fra en direkte valghandling. En kommende regering, selv med de mangler, der uden tvivl vil være i selve valghandlingerne, vil trods alt have et ganske anderledes folkeligt mandat end den regering, der sidder i øjeblikket. Og det er sådan set, tror jeg, en meget vigtig udvikling i Irak, at